

บทที่ 16

วางแผนคำเทศนา

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้

- สรุปขั้นตอนพื้นฐานในการวางแผนคำเทศนา
- ให้คำจำกัดความของการเทศนาหัวข้อ
- ให้คำจำกัดความของการเทศนาตามเนื้อหา
- ให้คำจำกัดความของการเทศนาแบบอรรถาธิบาย
- วางแผนคำเทศนา

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“ให้ประกาศพระวจนะ ให้ชะมักเขม่นที่จะทำการทั้งในขณะที่มีโอกาส และไม่มีโอกาส ให้ชักชวนด้วยเหตุผล เตือนสติและตักเตือนให้อดทนอยู่เสมอ ในการสั่งสอน” 2 ทิโมธี 4:2

คำนำ

ในบทนี้ คุณจะเรียนว่าจะเทศนาจากพระคัมภีร์อย่างไร

คุณจะได้เรียนหลักการพื้นฐานของการเทศนาโดยศึกษาคำเทศนาบางตอนและคำเทศนาที่เกิดผลมากที่สุดของนักเทศน์ตลอดประวัติศาสตร์ของคริสตจักร

คุณจะค้นพบว่าการเทศนาและการสอนมีสิ่งคล้ายคลึงหลายวิธีแต่ต่างกันในการนำเสนอและวิธีในการเทศน์หรือสอน

การเทศนาและการสอน : มีความแตกต่างกันอย่างไร?

การเทศนาและการสอนมักจะแตกต่างกันตามวิธีดังต่อไปนี้

วิธีการ

วิธีการที่เรียกร้องให้ผู้ฟังเข้ามีส่วนร่วมมักจะไม่ค่อยใช้กันในการเทศนา ตัวอย่างเช่น มักจะไม่มี การสนทนาหรือคำถามคำตอบในขณะที่คุณเทศนา

เหตุผลก็คือการเทศนามักจะมีผู้คนฟังเป็นจำนวนมาก โดยเหตุนี้เองวิธีการนำเสนอจึงเป็นรูปแบบ ทางการ

วิธีการเทศน์หรือสอน

ในการสอน คนมักจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มอายุต่างๆ ชั้นเรียนอาจเป็นผู้ใหญ่ทั้งหมด วัยรุ่นหรือ เด็กๆ

แต่การเทศน์มักจะประกอบด้วยคนอายุต่างๆกัน ผู้ฟังไม่ถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มอายุเหมือนที่ปฏิบัติ กันในการศึกษาวันอาทิตย์หรือกลุ่มศึกษาของคริสตจักร

ด้วยเหตุนี้เอง คุณจึงต้องดัดแปลงวิธีการเทศนาให้อยู่ในระดับของคนทั่วไป อย่าให้คำเทศนายาก เกินไปจนเด็กๆ และวัยรุ่นไม่เข้าใจ ในขณะที่เดียวกันก็อย่าทำให้มันง่ายจนผู้ใหญ่ไม่สนใจฟัง

หลักสูตร

โรงเรียนวันอาทิตย์และโรงเรียนของคริสตจักรมักมีหลักสูตรนำทางไว้ซึ่งจะทำให้คุณมีหัวข้อและ คำอธิบายบทเรียนที่คุณจะใช้สอน

ซึ่งไม่เป็นเช่นนั้นสำหรับการเทศนา ด้วยการทรงนำของพระเจ้าคุณต้องตัดสินใจเองว่าจะสื่อข้อความ ชนิดใดและมีเนื้อหาสาระอย่างไร

เตรียมคำเทศนา

ขั้นตอนพื้นฐานในการเตรียมคำเทศนาก็คล้ายคลึงกับการที่คุณได้เรียนรู้มาแล้วในการวางแผน การสอน คุณควรต้องทำดังนี้

- เตรียมตัวคุณเองในฝ่ายวิญญาณ
- วิเคราะห์ผู้ฟัง
- วางวัตถุประสงค์

โครงสร้างพื้นฐานของคำเทศนาเป็นไปตามบทเรียนว่าด้วยการสอน คำเทศนาของคุณควร ประกอบด้วย

- หัวข้อ
- คำนำ
- เนื้อหา
- การนำไปใช้
- บทสรุป

(จงทบทวนบทที่ 10 “การวางแผนบทเรียน”)

เช่นเดียวกับที่คุณทำในการสอน คุณต้องเรียกความสนใจของผู้ฟัง คุณต้องเสนอบทเรียนตามลำดับ คุณต้องให้คำเทศนาของคุณนำไปใช้กับชีวิตและการรับใช้ได้ และคุณต้องเรียกให้มีการตอบสนองต่อพระวาทะของพระเจ้าที่เปิดเผยออกมา

คำเทศนาประเภทต่างๆ

จากการศึกษาคำเทศนาในพระคัมภีร์และคำเทศนาของนักเทศน์ที่ยิ่งใหญ่ตลอดทั้งประวัติศาสตร์คริสตจักร เราจะพบว่ามีความเทศนาอยู่ 3 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 คำเทศนาแบบหัวข้อ

คำเทศนาแบบหัวข้อ มุ่งเน้นที่หัวข้อเฉพาะอย่างเช่น ผลฝ่ายวิญญาณ การต่อสู้ฝ่ายวิญญาณ ของประทานฝ่ายวิญญาณ เป็นต้น

จะวางแผนคำเทศนาแบบหัวข้อได้อย่างไร?

1. ตัดสินใจหัวข้อทั่วไปของคำเทศนา ตัวอย่างเช่น “การอธิษฐาน” อาจเป็นหัวข้อที่คุณเลือก
2. ตัดสินใจหัวข้อเฉพาะว่า การอธิษฐานที่คุณจะเทศน์นั้นอยู่ในเรื่องอะไร ซึ่งอาจเป็นดังนี้
 - ความจำเป็นของการอธิษฐาน
 - คุณค่าของการอธิษฐาน
 - เวลาในการอธิษฐาน
 - ฤทธิ์อำนาจของการอธิษฐาน
 - วิธีของการอธิษฐาน
 - จุดประสงค์ของการอธิษฐาน
 - ผลของการอธิษฐาน
 - เงื่อนไขของการอธิษฐาน
 - ปัญหาของการอธิษฐาน
 - อธิษฐานในพระวิญญาณ
 - การอธิษฐานอย่างพากเพียรพยายาม
 - สิ่งที่ได้เด่นเป็นเลิศของการอธิษฐาน
 - คำตอบต่อการอธิษฐาน
 - การอธิษฐานเผื่อ
 - การอธิษฐานในครอบครัว
 - อุปสรรคของการอธิษฐาน
 - การอธิษฐานที่นำไปปฏิบัติได้
 - ท่าทีในการอธิษฐาน
 - สถานที่ในการอธิษฐาน
 - การนมัสการโดยการอธิษฐาน
 - ท่าทางในการอธิษฐาน
 - สิทธิพิเศษของการอธิษฐาน
 - ความเชื่อและการอธิษฐาน
 - ขอบเขตของการอธิษฐาน

คุณต้องตัดสินใจว่าจะเอาหัวข้อเฉพาะหัวข้อใดสำหรับคำเทศนาของคุณ คุณไม่อาจที่จะครอบคลุมทุกๆ แง่มุมของหัวข้อ เพราะว่าตามที่คุณเห็นในตัวอย่างนี้ มีหัวข้อมากมายในเรื่องราวของพระคัมภีร์

หัวข้อที่คุณเลือกจะเป็นชื่อเรื่องของคำเทศนาของคุณ ตัวอย่างเช่น คุณอาจเลือกที่จะพูดเกี่ยวกับ “อุปสรรคที่มีต่อการอธิษฐาน”

3. จงวิจัยทุกอย่างที่พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องราวที่คุณได้เลือก ถ้าคุณมีอุปกรณ์ช่วยในการวิเคราะห์วิจัยพระคัมภีร์ เช่น หนังสือศัพท์สัมพันธ์ หนังสือตีความหมายและหนังสือศึกษาคำ จงใช้ อุปกรณ์เหล่านี้ในการศึกษาของคุณ

4. พัฒนาโครงสร้างโดยทำตามโครงสร้าง 4 ตอนง่ายๆ ที่คุณได้เรียนมาในบทที่ 10 เกี่ยวกับการวางแผนบทเรียนคือ

- คำนำ	- ตัวเนื้อเรื่อง
- การนำไปใช้	- การสรุป

ตัวอย่างของคำเทศนาแบบหัวข้อ

โดยการใช้ตัวอย่างเรื่อง “อุปสรรคของการอธิษฐาน” โครงร่างคร่าวๆ ของคุณอาจเป็นดังนี้

ชื่อเรื่อง อุปสรรคของการอธิษฐาน

คำนำ เน้นที่ปัญหาที่ผู้คนส่วนมากประสบคือ การอธิษฐานที่ไม่ได้รับคำตอบและคำถามที่ว่า เหตุใดคำอธิษฐานจึงไม่ได้รับคำตอบ

สิ่งนี้จะทำให้คนสนใจฟัง เพราะว่าทุกคนต่างก็ประสบปัญหาเช่นนี้

ตัวเนื้อเรื่อง

อธิบายถึงอุปสรรคของคำอธิษฐานที่บอกไว้ในพระวจนะของพระเจ้าคือ

- มีแรงจูงใจและคำร้องขอที่ผิด : ยากอบ 4:2-3
- มีความบาปบางชนิด : อีสยาห์ 59:1-2
- มีรูปเคารพในใจ : เอเสเคียล 14:1-3
- มีวิญญาณแห่งการไม่ให้อภัย : มาระโก 11:25
- ความเห็นแก่ตัว : สุภาพิต 21:13
- ปฏิบัติต่อผู้สมรสอย่างไม่ถูกต้อง : 1 เปโตร 3:7
- มีความชอบธรรมของตนเอง : ลูกา 18:10-14
- ความไม่เชื่อ : ยากอบ 1:6-7
- ไม่ได้ดำรงอยู่ในพระคริสต์และในพระวจนะของพระองค์ : ยอห์น 15:7

การนำไปใช้

1. อธิบายว่าคำอธิษฐานที่ไม่ได้รับคำตอบจะปิดกั้นสิ่งต่อไปนี้
 - a. ชีวิตครอบครัว
 - b. การพัฒนาฝ่ายวิญญาณส่วนตัวของเรา
 - c. งานรับใช้ของเรา
2. ขอให้ผู้ฟังนำเอาความจริงเหล่านี้ไปใช้แต่ละคน
 - a. มีอุปสรรคอะไรบ้างที่ปิดกั้นการอธิษฐานของข้าพเจ้า

การสรุป

1. สรุปถึงอุปสรรคของการอธิษฐานตามที่อธิบายแล้ว
2. เรียกให้มีการสารภาพและสำนึกผิดต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการอธิษฐาน

ประเภทที่ 2 คำเทศนาแบบเนื้อหา

ในการเทศนาแบบเนื้อหา ข้อความสำคัญจากพระคัมภีร์ทำให้เกิดความจริงที่เป็นศูนย์กลางหรือเนื้อหาของบทนั้น ส่วนที่เหลือของข้อความถูกสร้างขึ้นบนความจริงศูนย์กลาง

จะวางแผนคำเทศนาแบบเนื้อหาได้อย่างไร?

1. เลือกเนื้อเรื่อง
2. สร้างชื่อเรื่องคำเทศนาจากเนื้อเรื่อง
3. ศึกษาเนื้อหาโดยละเอียด แล้วศึกษาข้อความอื่นๆ จากพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่คุณเลือกมา
ถ้าคุณมีอุปกรณ์การวิจัยพระคัมภีร์เช่น ศัพท์สัมพันธ์ หนังสือตีความหมายและหนังสือศึกษาคำ จงใช้อุปกรณ์เหล่านี้เพื่อวิจัยเนื้อเรื่องต่อไป
4. สร้างโครงร่างให้เป็นไปตามโครงสร้างง่าย ๆ 4 ส่วนที่คุณเรียนมาในบทที่ 10 เรื่องการวางแผนบทเรียน

ตัวอย่างของคำเทศนาประเภทเนื้อหา

คำเทศนาของเปโตรในกิจการ 2:14-36 เป็นตัวอย่างที่ดีของประเภทนี้ ถ้าเปโตรมีหัวข้อ (ชื่อเรื่อง) สำหรับคำเทศนา ก็น่าจะเป็น

“นี่คือวันนั้น”

“แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามคำซึ่งโยเอลผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ว่า

พระเจ้าตรัสว่า ในวาระสุดท้าย เราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเราโปรดประทานแก่มนุษย์ทั้งปวง บุตรบาปตรีของท่านทั้งหลายจะกล่าวคำพยากรณ์ คนหนุ่มของท่านจะเห็นนิมิต และคนแก่จะฝันเห็น ในครานั้นเราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของเราบนทาสทาสีของเราและคนเหล่านั้นจะกล่าวคำพยากรณ์” กิจการ 2:16-18

คำนำนี้ทำให้คนสนใจฟัง เพราะว่าเขากำลังเฝ้าดูว่าข้อความนี้จะสำเร็จลงได้ต่อหน้าต่อตาของเขา

ตัวเรื่อง

ตัวเรื่องของคำเทศนาของเปโตร มุ่งเน้นที่เรื่องราว

1. เขาเสนอภูมิหลังประวัติศาสตร์ของข้อความซึ่งสำเร็จลงในวันนั้น
2. เขาแสดงให้เห็นว่าข้อความนี้มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของอิสราเอลและต่อพระเยซูอย่างไร

การนำไปใช้

เขานำไปใช้เป็นการส่วนตัว

“ด้วยว่าพระสัญญาที่แตกแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ไกล คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราทรงเรียก มาเฝ้าพระองค์” กิจการ 2:39

การสรุป

เขาเรียกให้มีการตอบสนอง

“ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า “จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สืบทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์” กิจการ 2:38

และที่ประชุมตอบสนอง

“คนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรก็รับบัพติศมา ในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวก ประมาณสามพันคน” กิจการ 2:41

ประเภทที่ 3 คำเทศนาแบบอรรถาธิบาย (expository)

“อรรถาธิบาย” คือ ชื่อที่กล่าวถึงวิธีการเทศนาซึ่งเน้นที่ข้อความของพระคัมภีร์และอธิบายข้อความนั้นโดยละเอียด ทีละข้อ

คำว่า expository หมายถึง นำออกมาและตรวจสอบส่วนต่างๆ ทั้งหมด อธิบายให้ชัดเจน

อรรถาธิบาย เป็นการเทศนาที่ละเอียดลึกซึ้งลงไปอีกมากกว่าการเทศนาแบบหัวข้อหรือแบบเนื้อหา มุ่งเน้นที่หัวข้อเฉพาะหรือข้อความนั้นๆ ของพระคัมภีร์ โดยอธิบายอย่างละเอียดทีละข้อและแม้แต่อธิบายลงลึกไปถึงความหมายของคำที่สำคัญๆ

การเทศนาแบบอรรถาธิบายอาจเน้นที่ชีวประวัติ ศึกษาข้อพระคัมภีร์ทีละข้อ ทั้งหมดที่บันทึกเกี่ยวกับบุคคลในพระคัมภีร์ที่เลือกมา

โดยเหตุที่การเทศนาแบบอรรถาธิบายนั้นให้รายละเอียดมาก จึงมักทำให้เกิดข้อความต่อเนื่องเป็นอันดับ เป็นไปไม่ได้ที่จะอธิบายทุกอย่างในข้อความหนังสือหรือตัวบุคคลในพระคัมภีร์ในคำเทศนาครั้งเดียว

คำเทศนาแต่ละครั้งในลำดับเช่นนี้ควรมีสัมพันธ์ต่อกัน เมื่อคุณเริ่มคำเทศนาแต่ละครั้งคุณควรรู้ว่ามันมีความสัมพันธ์กับคำเทศนาที่เทศน์ไปแล้วอย่างไร คุณทำได้โดยสรุปสั้นๆ ถึงข้อความที่แล้วและอธิบายว่ามันเกี่ยวข้องกันอย่างไรกับคำเทศนาตอนนี้

แม้ว่าคำเทศนาแต่ละครั้งควรมีความสัมพันธ์ต่อกัน แต่คำเทศนาแต่ละครั้งควรมีความสมบูรณ์ในตัวของมันเอง เพราะว่าทุกคนในที่ประชุมอาจไม่ได้มาฟังคำเทศนาทุกครั้งตามลำดับ เขาควรต้องเข้าใจคำเทศนาแต่ละครั้งโดยที่ไม่ต้องฟังครั้งอื่นๆ

จะวางแผนคำเทศนาแบบบรรณาธิบายอย่างไร

1. เลือกเนื้อหา หัวข้อ บุคคลในพระคัมภีร์ หรือหนังสือที่คุณวางแผนที่จะเน้นข้อความของคุณ หรือลำดับข้อความในการเทศนาหลายครั้ง
2. ศึกษาทุกอย่างที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับเนื้อหา หัวข้อ หนังสือต่างๆ และบุคคลในพระคัมภีร์อย่างละเอียด
ถ้าคุณมีอุปกรณ์วิจัยพระคัมภีร์เช่น ศัพท์สัมพันธ์ หนังสือตีความหมายและหนังสือศึกษาคำ ก็ให้ใช้อุปกรณ์เหล่านี้เพื่อศึกษา
3. ตัดสินใจว่าหัวข้อของคุณจะเทศน์ได้ในการเทศนาบรรณาธิบายเพียงครั้งเดียวหรือว่าจะต้องเทศน์หลายครั้งเป็นลำดับไป
4. สร้างชื่อเรื่องและเนื้อหาสำหรับแต่ละข้อความในลำดับของคำเทศนา
5. สร้างโครงร่างสำหรับคำเทศนาแต่ละครั้งตามลำดับ ทำตามโครงสร้าง 4 ส่วนง่ายๆ สำหรับข้อความแต่ละครั้ง
 - คำนำ
 - เนื้อหา
 - การนำไปใช้
 - การสรุป

ตัวอย่างของคำเทศนาแบบบรรณาธิบาย

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของโครงร่างสำหรับเทศนาแบบบรรณาธิบาย

ชื่อเรื่อง ลักษณะนิสัยของครูสอนเท็จ

เนื้อเรื่อง ยูดา บทที่ 1

คำนำ ยูดา 1:3-4

ตัวเรื่อง

1. ภูมิลัษณ์
 - a. พระคัมภีร์ได้บ่งไว้นานแล้วว่าเขาจะถูกพิพากษาลงโทษอย่างนี้ (ข้อ 4)
2. การดำเนินชีวิตของเขา
 - a. แอบแฝงเข้ามาโดยไม่รู้ตัว (ข้อ 4)
 - b. ประพฤติตามตัณหาของตน (ข้อ 4)
 - c. ประพฤติตามตัณหาอันชั่วของตน (ข้อ 18)
3. การพุดจาของเขา
 - a. พุดก้าวร้าวศักดิ์สิทธิ์เทพ (ข้อ 8-10)
 - b. พุดก้าวร้าวสิ่งที่เขาเองไม่เข้าใจ (ข้อ 8-10)
 - c. เป็นคนบั่น (ข้อ 16)

- d. เป็นคนชอบร้องทุกข์ (ข้อ 16)
 - e. คอยอดเสียดใจขม (ข้อ 16)
 - f. เป็นคนชอบเยาะเย้ย (ข้อ 18)
4. หลักข้อเชื่อของเขา
- a. ถือเอาพระคุณของพระเจ้าของเราเป็นเหตุให้ทำการชั่วช้าลามก (ข้อ 4)
 - b. ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นเจ้านายและองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราแต่องค์เดียว (ข้อ 4)
 - c. ปราศจากพระวิญญาณ
5. ความประพฤติของเขา
- a. เป็นคนอธรรม (ข้อ 4)
 - b. เพ้อฝัน (ข้อ 8)
 - c. ทำตัวเป็นมลทิน (ข้อ 8)
 - d. ดุฎกเทพผู้ครอบครอง (ข้อ 8-10)
 - e. ถึงหายนะในสิ่งที่เขารู้แล้ว (ข้อ 8-10)
 - f. ยกยอผู้อื่นเพื่อหวังประโยชน์ของตน (ข้อ 16)
 - g. แยกตัวเป็นก๊กเป็นเหล่า (ข้อ 19)
 - h. ประพฤติตามโลกีย์วิสัย (ข้อ 19)

การนำไปใช้

คุณควรทำอะไรตอบสนองต่อคนชนิดนี้ : ยูดา 1:20-23

การสรุป

สรุป เรียกร้องให้ประชุมตอบสนอง

แนวทางทั่วไป

ต่อไปนี้เป็นแนวทางทั่วไป เพื่อช่วยให้คุณวางแผนคำเทศนาชนิดใดๆ ก็ได้

เลือกเนื้อหา

คำว่า “text เนื้อหา” มาจากคำภาษากรีกซึ่งแปลว่า “ถัก ทอ หรือปั่น” เนื้อเรื่องควรเป็นสิ่งที่ข้อความนั้นถูกถัก ทอ หรือซึ่งมันได้ “ปั่นออกมา” เนื้อเรื่องควรเป็นพื้นฐานของคำเทศนา

การใช้เนื้อเรื่องจากพระวจนะของพระเจ้าเป็นพื้นฐานที่จะทำให้ผู้เทศนามีสติธิอำนาจในข้อความของเขา เขากำลังกล่าวว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้” เพราะว่าเขากำลังพูดพระวจนะของพระเจ้า เขากำลังนี้ได้ด้วย ความกล้าหาญและสติธิอำนาจ

เนื้อหาทำให้ข้อความเป็นไปตามพระคัมภีร์และทำให้ผู้ฟังมีความมั่นใจโดยที่เขาแน่ใจว่าผู้เทศนากำลังประกาศพระวจนะของพระเจ้าไม่ใช่ความเห็นของเขาเอง

ต่อไปนี้เป็นแนวทางบางประการในการเลือกเนื้อเรื่องจากพระวจนะของพระเจ้า

1. อธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้า

2. ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเป็นประจำ ซึ่งจะช่วยให้คุณได้รับเนื้อเรื่องและหัวข้อ เพื่อการรับใช้ มีสมุดจดความคิดจากเนื้อหาและหัวข้อ ในขณะที่คุณค้นพบสิ่งเหล่านี้ในการศึกษาส่วนตัว และนำมาใช้ในการวางแผนคำเทศนา
3. พิจารณาความต้องการฝ่ายวิญญาณของผู้ฟังซึ่งคุณจะเทศนาให้ ตัวอย่างเช่น ที่ประชุมผู้ฟังที่เป็นผู้รับใช้ที่ไม่ต้องการเนื้อหาและคำเทศนาเรื่องความรอด (จำไว้ถึงสิ่งที่คุณเรียนรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้ฟังใน บทที่ 8)
4. ก่อนที่คุณจะเทศนาเนื้อเรื่องใด จงแน่ใจว่าคุณเข้าใจเรื่องนี้ เพื่อที่คุณจะไม่สร้างความสับสนในใจของผู้ฟังของคุณ
5. พิจารณาการเปิดเผยทั้งหมดแห่งความจริงของพระเจ้า อย่าเทศนาเฉพาะเรื่องราวที่คุณชอบหรือหัวข้อที่คนชอบฟัง พระคัมภีร์ “ทั้งหมดทุกตอน” ได้ให้ไว้แก่เราโดยการดลใจจากพระเจ้าและมีประโยชน์ทั้งสิ้น

การตีความหมายเนื้อหา

หลังจากที่คุณเลือกเนื้อหาแล้ว จงศึกษาทุกสิ่งที่พระคัมภีร์สอนในเรื่องนี้ ถ้าคุณมีพระคัมภีร์แปลอยู่หลายชนิด จงศึกษาเพื่อให้มีความเข้าใจยิ่งขึ้น ถ้าคุณมีหนังสือตีความหมายพระคัมภีร์ จงอ่านดูว่าผู้อื่นกล่าวเรื่องนี้ไว้อย่างไร วิธีการศึกษาเช่นนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจหรือ “ตีความ” เนื้อหาได้อย่างถูกต้อง

ต่อไปนี้เป็นกฎพื้นฐานบางประการในการตีความ (แปลความหมาย) พระวจนะของพระเจ้า ซึ่งควรนำมาใช้ขณะที่คุณศึกษาเนื้อหาเหล่านี้

กฎแห่งสิทธิอำนาจจากสวรรค์

พระคัมภีร์เป็นสิทธิอำนาจสุดท้าย ทุกๆ ส่วนของพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า

กฎแห่งการตีความตามตัวอักษร

พระคัมภีร์หมายความว่าตรงๆ อย่างที่เขียนไว้ และควรตีความตามตัวอักษร นอกเสียจากว่าบริบทนั้นชี้ให้เห็นเป็นอย่างอื่น บางครั้งมีการใช้สัญลักษณ์และคำอุปมาในพระคัมภีร์ เพื่อแสดงให้เห็นความจริง แต่สิ่งเหล่านี้จะชี้ให้เห็นชัดเจนในบริบทของพระคัมภีร์

กฎแห่งการพิจารณาตามบริบท

คุณควรศึกษาข้อพระคัมภีร์ทุกข้อให้มีความสัมพันธ์กับบริบท จงศึกษาว่ามีข้อความใดมาก่อนและตามหลังบริบทนั้นๆ หลักข้อเชื่อที่ผิดพลาดหลายประการถูกสร้างขึ้นโดยการนำเอาข้อพระคัมภีร์ต่างๆ ออกจากบริบทมาใช้ต่างหาก ซึ่งไม่ถูกต้อง ต้องคำนึงถึงความเกี่ยวพันกันทั้งหมดด้วย

การศึกษาข้อความในบริบทนี้ จงถามตัวคุณเองดังนี้

- ใครกำลังพูดหรือเขียนในตอนนี้?
- เขากล่าวว่าอะไร?
- เขาพูดกับใคร?
- เหตุใดเขาจึงกล่าวเช่นนั้น?
- ข้อความนี้ถูกกล่าวเมื่อใด?

กฎแห่งการกล่าวถึงเป็นครั้งแรก

ครั้งแรกที่คำ วลี สิ่งของหรือเหตุการณ์ถูกระบุถึงในพระคัมภีร์ มักจะให้กุญแจแก่เราที่จะรู้ความหมายของสิ่งนั้นในที่อื่นๆ ในพระคัมภีร์

ตัวอย่างเช่น ในปฐมกาล บทที่ 3 มีการกล่าวถึง “โบมะเตือ” เป็นครั้งแรก ตรงนี้อาตัมใช้โบมะเตือเพื่อพยายามปกปิดความบาปและการเปลือยกายของเขา โดยความพยายามของเขาเอง โบมะเตือพูดถึงความชอบธรรมของตนเอง การปฏิเสธพระเจ้าและความพยายามที่จะทำให้ตนให้ชอบธรรมต่อหน้าพระเจ้า

เหตุนี้เองพระเยซูจึงทรงสาปต้นไม้ที่ไม่มีผล ในมัทธิว 21 และมาระโก 11 และ 13 การที่จะเข้าใจการกระทำนี้ เราต้องนึกถึงกฎแห่งการกล่าวเป็นครั้งแรกและย้อนกลับไปดูปฐมกาล บทที่ 3 โบมะเตือเป็นตัวแทนของชาติอิสราเอลที่ชอบธรรมด้วยตนเอง ผู้ซึ่งปฏิเสธพระเยซูและไม่มีผลของการสำนึกผิดออกมาให้เห็นได้

กฎแห่งการกล่าวซ้ำ

เมื่อบางอย่างได้รับการกล่าวซ้ำในพระคัมภีร์ ก็เพื่อจุดประสงค์ของการย้ำเน้น หมายถึงว่า ความจริงนี้มีความสำคัญพิเศษจำเป็นต้องมีการกล่าวซ้ำ

กฎแห่งการเปิดเผยสะสม

ความจริงทั้งหมดที่พระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ต้องไม่นำมาจากข้อความใดๆ การเปิดเผยที่สะสมทั้งหมดที่พระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ต้องนำมาพิจารณา

หมายความว่า คุณต้องรวบรวมทุกสิ่งที่คุณพบในพระคัมภีร์สอนในเรื่องนั้นๆ นี่จึงเป็นเหตุที่กฎข้อนี้เรียกว่า “กฎของการเปิดเผยสะสม” คุณจะสร้างหลักข้อเชื่อขึ้นมาบนข้อพระคัมภีร์ใดๆ เพียงไม่กี่ข้อเกี่ยวกับเรื่องนี้ๆ ไม่ได้

การรวบรวมวัตถุดิบเกี่ยวกับคำเทศนา

เมื่อคุณคัดเลือกเพื่อหาแล้ว คุณต้องรวบรวมวัตถุดิบเกี่ยวกับคำเทศนา จงถามตนเองด้วยคำถามต่อไปนี้

1. พระคัมภีร์สอนในหัวข้อเรื่องนี้อย่างไร?
จุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดก็เพื่อสื่อสารสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยไว้ในพระวจนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ๆ ที่ควรประกอบเป็นส่วนสำคัญของข้อความของคุณ
2. ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นอะไรในชีวิตและการรับใช้ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้?
มีตัวอย่างอะไรในชีวิตและการรับใช้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้? คุณได้เห็นความจริงแห่งพระวจนะที่แสดงออกมาในชีวิตจริงอย่างไร คุณใช้ตัวอย่างเหล่านี้เพื่อแสดงและนำข้อความนี้มาใช้
3. ข้าพเจ้าได้อ่านพบอะไรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้?
ถ้าคุณมีอุปกรณ์อ้างอิงพระคัมภีร์ จงอ่านและวิจัยงานของนักวิชาการพระคัมภีร์ซึ่งจะช่วยคุณในการรวบรวมวัตถุดิบเพื่อคำเทศนา
4. ข้าพเจ้ารู้จักใครบ้างที่มีความรู้ในเรื่องนี้?
มีใครบ้างที่มีประสบการณ์ซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้? มีใครบ้างที่คุณรู้จักซึ่งได้ศึกษาอย่างกว้างขวางในเรื่องนี้ จงปรึกษาเขาเพื่อเตรียมตัวคุณในการเทศนาเรื่องนี้

วัตถุประสงค์สุดท้าย

บทนี้เป็นการสรุปปริชาณี่เรื่อง “กลยุทธ์การสอน” แต่ในความเป็นจริงแล้วคุณเพิ่งจะเริ่มต้นเพราะว่าคุณต้องเทศนาและสั่งสอนต่อไปจนกว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์สุดท้ายคือ

“พระองค์นั้นแหละที่เราประกาศอยู่ โดยเตือนสติปัญญาทุกอย่างเพื่อจะได้ถวายทุกคนให้เป็นผู้ใหญ่แล้วในพระคริสต์” โคโลสี 1:28

“และเขาจะไม่สอนเพื่อนบ้านและพี่น้องของตนแต่ละคนว่า “จงรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า” เพราะเขาทุกคนจะรู้จักเรา ตั้งแต่คนต่ำต้อยที่สุดจนถึงคนใหญ่โตที่สุด” ฮีบรู 8:11

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 16

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ

.....

.....

.....

2. จงอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเทศนาและการสอน? ทั้งสองอย่างเหมือนกันอย่างไรและแตกต่างกันอย่างไร?

.....

.....

.....

3. จงสรุปขั้นตอนพื้นฐานในการวางแผนคำเทศนา

.....

.....

.....

4. จงให้คำจำกัดความของคำว่า “การเทศนาแบบหัวข้อ”

.....

.....

.....

5. จงให้คำจำกัดความของคำว่า “การเทศนาแบบเนื้อเรื่อง”

.....

.....

.....

6. จงให้คำจำกัดความของคำว่า “คำเทศนาแบบอรรถาธิบาย”

.....

.....

.....

7. จงสรุปแนวทางที่ให้ไว้ใน การคัดเลือกเนื้อหา

.....

.....

.....

8. จงสรุปแนวทางเพื่อการตีความเนื้อหา

.....

.....

.....

9. จงสรุปคำแนะนำที่ให้ในบทนี้ เพื่อเก็บรวบรวมวัตถุประสงค์ของคำเทศนา

.....

.....

.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 16

1. “ให้ประกาศพระวจนะ ให้ชะมักเขม้นที่จะทำการทั้งในขณะที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส ให้ชักชวนด้วยเหตุผล เตือนสติและตักเตือนให้อดทนอยู่เสมอในการสั่งสอน” 2 ทิโมธี 4:2
2. ความแตกต่างพื้นฐานระหว่างการเทศนาและการสอนมีดังนี้
 - วิธีที่ใช้ในการเทศนามักจะแตกต่างจากวิธีที่ใช้ในการสอน วิธีที่เรียกให้ผู้ฟังเข้ามีส่วนร่วมมักจะไม่นำมาใช้กัน เพราะว่าการเทศนามักจะมีผู้ฟังจำนวนมาก
 - สไตส์การเทศนาแตกต่างเพราะว่าผู้ฟังมักจะประกอบด้วยคนทุกวัย สไตส์ของการเทศนาต้องดัดแปลงให้อยู่ในระดับพื้นฐานซึ่ง เด็กๆ คนวัยรุ่น และผู้ใหญ่เข้าใจได้

- ในการเทศนาของคุณมักจะไม่ใช่เขียนหลักสูตรเพื่อเป็นแนวทางเหมือนที่ทำในรวีวารศึกษา หรือโรงเรียนของคริสตจักร ด้วยการทรงนำขององค์พระผู้เป็นเจ้า คุณต้องเลือกใช้ชนิดและเนื้อหาสาระของข้อความของคุณ จะทบทวนการอธิบายในหน้า 183
3. ขั้นตอนพื้นฐานในการวางแผนคำเทศนาเหมือนขั้นตอนของการสอนคือ ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้
 - เตรียมตัวคุณในฝ่ายวิญญาณ
 - วิเคราะห์ผู้ฟัง
 - วางวัตถุประสงค์
 - วางโครงสร้างคำเทศนาโดยใช้โครงสร้างพื้นฐานซึ่งประกอบด้วยคำนำ ข้อความเนื้อหา การนำไปใช้และการสรุป
 4. คำเทศนาแบบหัวข้อมุ่งเน้นที่หัวข้อเฉพาะ เช่นผลฝ่ายวิญญาณ สงครามฝ่ายวิญญาณ ของพระทานฝ่ายวิญญาณ คุณเลือกหัวข้อเฉพาะตามหัวข้อเหล่านี้และพัฒนาเป็นคำเทศนา
 5. ในการเทศนาแบบเนื้อหา ข้อความสำคัญจากพระคัมภีร์ทำให้เกิดความจริงที่เป็นศูนย์กลางหรือเนื้อหาของบทนั้น ข้อความส่วนที่เหลือถูกสร้างขึ้นบนความจริงที่เป็นศูนย์กลางนี้
 6. การเทศนาแบบอรรถาธิบาย เป็นวิธีการเทศนาที่ละเอียดมากขึ้นกว่าแบบหัวข้อหรือแบบเนื้อหา อาจเน้นที่หัวข้อเฉพาะหรือข้อความของพระคัมภีร์ หนังสือในพระคัมภีร์หรือตัวบุคคลในพระคัมภีร์ อธิบายโดยละเอียดทุกสิ่งที่น่าสนใจที่นำมาสอน ที่ละข้อ และแม้กระทั่งที่ละคำ
 7. จงเปรียบเทียบคำตอบของคุณกับคำอธิบายในหน้า 189
 8. จงเปรียบเทียบคำตอบของคุณกับคำอธิบายในหน้า 190
 9. จงเปรียบเทียบคำตอบของคุณกับคำอธิบายในหน้า 191

เพื่อศึกษาต่อไป

1. จงศึกษาคำเทศนาที่ยิ่งใหญ่ในพระคัมภีร์ต่อไปนี้

คำเทศนาสุดท้ายของโมเสส : เฉลยธรรมบัญญัติ 29-33
 คำเทศนาสุดท้ายของโยชูวา : โยชูวา 24:2-15

ซามูเอลกล่าวต่อชาวอิสราเอล : 1 ซามูเอล 12

ข้อความอุทิศถวายตัวของโซโลมอน : 1 พงศกษัตริย์ 8:15-61

เยเรมีย์กล่าวต่อประชาชนที่งานเลี้ยง : เยเรมีย์ 7

ตัวอย่างของคำเทศนาของพระเยซู : มัทธิว 5-7, 11:7-19; 12:25-37; 13; 15:10-20; 21:28-44; 24-25; ยอห์น 3:3-21; 6:26-58; 14-16.

คำเทศนาของเปโตร กิจการ 2:14-36; 3:12-26

คำเทศนาของเปาโล กิจการ 13:16-41; 17:22-31; 20:17-35; 22:1-21; 26:2-23

คำเทศนาสุดท้ายของสตีเฟน กิจการ 7:2-53

2. จงใช้แบบฟอร์มในหน้าต่อไป นี้ เพื่อวิเคราะห์คำเทศนาซึ่งคุณฟังแล้ว จงใช้แบบฟอร์มนี้เพื่อประเมินคำเทศนาของคุณ

แบบฟอร์มประเมินคำเทศนา

การจัดรูปแบบ

คำนำ

ทำให้คนสนใจหรือไม่? _____

แต่ต้องความต้องการบางประการโดยตรงหรือทางอ้อมหรือไม่? _____

มีความยาวพอดีหรือไม่? _____ มีจุดประสงค์เฉพาะหรือไม่? _____

เนื้อหา

การพัฒนาคลี่คลายเนื้อหาชัดเจนหรือไม่? _____ โครงสร้างทั้งหมดชัดเจนหรือไม่? _____

คำเทศนามีแง่ความคิดที่เป็นศูนย์กลางหรือไม่? _____ คุณสามารถบอกได้ไหม? _____

จุดเปลี่ยนข้อความชัดเจนหรือไม่? _____ จุดเหล่านี้ทบทวนได้หรือไม่? _____

จุดต่างๆ เชื่อมสัมพันธ์กันอย่างมีเหตุผลหรือไม่? _____

จุดสำคัญเชื่อมโยงกลับไปสู่ความคิดสำคัญหรือไม่? _____

การนำไปใช้

หัวข้อนี้มีความสำคัญหรือไม่? _____ มีความเหมาะสมหรือไม่? _____

คำเทศนาสร้างขึ้นจากการตีความที่เหมาะสมตามพระคัมภีร์หรือไม่? _____

จุดรองลงมามีความสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับจุดสำคัญหรือไม่? _____

การสรุป

คำเทศนานำขึ้นไปสู่จุดสูงสุดหรือไม่? _____

มีการสรุปย่อความคิดอย่างพอเพียงหรือไม่? _____

มีคำร้องขอตอนจบอย่างมีประสิทธิภาพหรือมีคำเสนอแนะให้ตอบสนองหรือไม่? _____

ท่าทางและวิธีที่ใช้

ผู้เทศน์ใช้ไวยากรณ์ถูกต้องหรือไม่? _____

ศัพท์ที่เขาใช้มีมากแตกต่างกันไปหรือไม่? _____

คำที่เขาใช้นั้นถูกต้องหรือไม่? _____

เขาเลือกคำที่ทำให้คำเทศนามีประสิทธิภาพหรือไม่? _____

เขาออกเสียงคำอย่างถูกต้องหรือไม่? _____

การส่งผ่านถ้อยคำสู่ผู้ฟัง

การนำเสนอด้วยคำพูด

ผู้พูดต้องการให้คนได้ยินหรือไม่? _____

คุณรู้สึกหรือไม่ว่าเขากำลังพูดถึงคุณ? _____

เขาดูท่าทางเป็นกับเองหรือไม่? _____

การส่งผ่านถ้อยคำฟังดูเหมือนการสนทนาที่มีชีวิตชีวาหรือไม่ _____
 เสียงของเขาฟังง่ายหรือไม่ _____ ระดับของเสียงสูงต่ำเปลี่ยนไปหรือไม่ _____
 ผู้พูดใช้วิธีการหยุดเป็นระยะๆ ได้ผลหรือไม่ _____

การนำเสนอทางร่างกาย

ร่างกายทั้งหมดของเขามีส่วนในการส่งผ่านถ้อยคำหรือไม่ _____ เขาทำท่าทางหรือไม่ _____
 มีท่าทางที่ทำเป็นประจำซึ่งดึงความสนใจไปจากคนฟังหรือไม่ _____
 เขาวางท่าได้ดีไหม _____ คุณพูดดูท่าทางระวังระวังหรือไม่ _____
 มีการแสดงออกทางใบหน้าที่ดีไหม _____

เทศนาเพื่อให้ได้ผลที่ต้องการ

โดย ชาร์ลส์ จี. ฟินน์

เมื่อคุณเทศนา คุณมีแรงจูงใจอะไร? ถ้าคุณตั้งเป้าที่จะเพิ่มพูนความมีหน้าตา มีคนนิยมชมชอบ คุณ แน่นอน การเทศนาของคุณก็จะเหมาะสมสำหรับจุดประสงค์นั้น และไม่ใช่เพื่อทำให้วิญญาณของคนได้กลับใจมาหาพระคริสต์

คุณหลีกเลี่ยงการเทศนาหลักข้อเชื่อที่ทำให้เนื้อหนังไม่พอใจหรือไม่? คุณหวังว่าผู้ฟังของคุณ อาจพูดกับคุณเหมือนดังที่พูดกับพระคริสต์ว่า “เรื่องนี้ยากเกินไป ใครจะฟังได้?” หรือไม่

เทคนิคการสอนจะเป็นอย่างไร? คุณใช้ตัวอย่างแสดงให้เห็นชัดดีหรือไม่? คุณหาวิธีการที่น่าสนใจเพื่อพูดย้ำข้อความที่สำคัญหรือไม่? คุณเน้นที่จุดสำคัญๆ โดยเลือกใช้ถ้อยคำและโดยน้ำเสียงของคุณหรือไม่ วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้คนฟังจำได้ว่าคุณพูดอะไร

คุณพยายามที่จะให้คำเทศนากระตือรือร้นของผู้ฟังหรือไม่ คุณต้องพยายามเข้าไปให้ถึงจิตสำนึกของเขา

คุณเป็นพยานจากประสบการณ์ส่วนตัวของคุณเอง ถึงฤทธิ์อำนาจของข่าวประเสริฐหรือไม่? สิ่งนี้จะทำให้ผู้ฟังเกิดการสำนึกว่าคุณมีบางอย่างที่เขาต้องการ

คุณกลัวว่าจะไปปลุกเร้าให้คนฟังเกิดความทรงจำที่ไม่โสภานักโดยการเตือนเขาถึงบาปที่เขายังไม่ได้สำนึกหรือไม่? มารู้อาจทำให้คุณประกาศถึงความบาปโดยทั่วไป แต่ไม่ให้คุณกล่าวถึงบาปโดยเฉพาะของที่ประชุมในวันนี้ อายายอมแพ้แก่มาร

ผู้เทศนาที่อ่อนแอจะยับยั้ง ไม่เชิญชวนผู้ฟังให้เชื่อฟังความจริงจากพระวจนะในทันทีเดี๋ยวนี้ แต่ว่าการเชื่อฟังที่ล่าช้าออกไปก็คือการไม่เชื่อฟัง จงเข้มแข็งที่จะเสนอพระบัญชาของพระเจ้าและเร่งรีบให้มีการตอบสนองทันที จงมุ่งหวังให้เขาผูกพันตนเองกับพระเจ้า มุ่งหวังให้เขามอบใจแด่พระเจ้า เดียวนี้ ทันที

แทนที่จะทำเช่นนั้น คุณกลับทำให้รู้สึกว่าเขาต้องกลับไปพร้อมกับความบาปของเขา และให้พิจารณาดูเรื่องราวของเขาเมื่อใดก็ได้ที่สะดวก? นี่เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการเทศนาเพื่อให้ได้ผลหรือไม่?

คุณบอกผู้ฟังของคุณว่าเขาไม่สามารถเชื่อฟังหรือไม่? ว่าเขาต้องรอคอยให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงเขาหรือไม่? การเปลี่ยนแปลงจะมาถึงภายหลังจากที่เขายอมตนมอบจิตใจและชีวิตของเขาต่อพระเยซู จงนำเขาให้ต้อนรับพระองค์ เดียวนี้

เป็นการดีที่จะเทศนาว่าความรอดนั้นเป็นของประทานจากพระเจ้า แต่จงแน่ใจที่จะชี้ให้เห็นว่าคนบาปที่กำลังฟังคุณต้องถูกพิพากษา เขาเป็นผู้หลงหาย ด้วยวิธีนี้เขาจะเข้าใจว่าพระคุณและความรอด

หมายถึงอะไรและจะเห็นว่าเขาต้องการสองสิ่งนี้มากเพียงไร จงเทศนาข่าวประเสริฐว่าเป็นการเยียวยา
รักษาแต่อย่าซ่อนเร้นหรือละเลยเชื้อโรคของคนบาปซึ่งจะกระทำให้ต้องสู่ความตายชั่วนิรันดร์ – ในนรก